

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 34. Acta in Concilio Pontigonensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX extollit privilegium, quod ipse a Bene-
 A. C. 876. dicto Papa, Ebbone damnato, obtinuerat, & solerter in rem suam notat, quod
 n. 31. Vicariatus Drogoni Episcopo Metensi a
 Sup. Lib. Sergio Papa, Lothario Rege superflite
 XLVIII. collatus, effectu caruerit. In epilogo dicit, etiamsi duo tresve assentatores, privilegium, de quo nunc agitur, susciperent, majorem tamen adversantium numerum vincere oportere, nec Imperatori potestatem esse legitimam, qua negotia Ecclesiastica definiret.

§. XXXIV.

Acta in Concilio Pontigonensi.

To. 9. Conc. In secunda Sessione Concilii Pontigonensis die vigesima secunda Junii anno octingentesimo septuagesimo sexto
 p. 284. habita, lecta sunt Acta Concilii Ticinensis ad Electionem Imperatoris, & Articulos Ticini editos confirmandos. Illa igitur Acta, jubente Imperatore, Episcopi & Optimates Franciæ, Burgundiæ, Aquitaniæ, Septimaniæ, Neustriæ & Provinciæ rata habuerunt.

Sessione tertia die tertia Julii, Imperatore non presente, celebrata. In eadem Presbyteris diversarum provinciarum, qui se ad Legatos Sacræ Sedis convertabant, acriter disceptatum. (*) Die altera

(*) Invidiosa res est appellatio, quæ Episcopos

tera habita Sessio quarta, Imperatore Sæculum IX.
 præfente. In ea Legatos Fratris sui Lu- A. C. 876.
 dovici, Guillebertum Archiepiscopum
 Coloniensem & duos Comites in con-
 spectum admisit, qui partem Regni a Lu-
 dovico Imperatore defuncto possessi, no-
 mine Domini sui, jure Hæreditatis, &
 ex jurejurando, quo se invicem Fratres
 Regii obstrinxissent, poscebant. Tum
 Joannes Episcopus Tuscanensis Joannis
 Papæ Epistolam legit, ad Episcopos in
 Regno Ludovici directos, atque descri-
 ptum exemplar Guilleberto Archiepisco-
 po Episcopis reddendum tradidit. In
 hac Epistola Ludovicus acerbè increpa-
 tur, quod cum exercitu in regnum Ca-
 roli Imperatoris fratris sui, ipso absen-
 te, irrupisset, etsi Papa se ipsum inter
 fratres pacis conciliatorem obtulisset.
 Multo vehementius Papa objurgat Epis-
 copos, quod Ludovico Regi non obsti-
 terint, atque in hac causa adducit, quod
 dicit Sanctus Paulus, *Non est nobis lucta*
adversus carnem & sanguinem, sed adver-
sus Principes & Potestates, & complu-
 res alios Scripturæ Textus in sensum a-
 lienum

Ep. 315.

Eph. 6. 12.

epos, Judices nempe ordinarios, vel imperite
 vel perverse sententiam pronunciasse præsumit;
 unde, licet hocce remedium non nunquam sit
 necessarium, raro tamen concedendum vide-
 tur.

Sæculum IX. A. C. 876. lienum detortos. In peroratione dicitur, Episcoporum esse, suo hortatu Ludovicum Regem ab iniqua molitione abstrahere, nisi deponi, excommunicari, & præcisa omni spe absolutionis anathematizari velint. *Quicumque enim, inquit, cum Legatis nostris in locum, quem ipsi indicaverint, ad componendas lites hoc anno inter duos Fratres Reges exortus non venerit, cujuscunque conditionis fuerit, sciat, sibi nullam veniam sperare superesse.*

- ep. 316. Altera deinde Epistola lecta, ad Comites in regno Ludovici existentes data, in qua Regi eadem exprobrabantur, & eadem comminationes repetebantur in Procures, nisi ad Collationem a Legatis indicatam venirent.
317. Lecta quoque est Epistola ad Episcopos & Comites in Regno Caroli Imperatoris, qui Carolo, cum armatus venisset Ludovicus, fidem servaverant, & iterum alia ad illos, qui a Carolo defecerant. Illi laudantur, illi vituperantur, omnes Legatis obedire jubentur.

Decima Julii, quinta Sessio hujus Concilii habita, ad quam duo novi Legati Pontificis, Joannes ejus Nepos & Apocrisarius, Episcopus Gabiorum, & Petrus Episcopus Fori Sempronii advenire, Epistolas ad Imperatorem & Imperatricem datas, & Papæ verbis Salu-

tem Episcopis afferentes. Postridie in Sæculum IX.
 sexta Sessione lecta est Papæ Epistola ad A. C. 876.
 omnes Episcopos Galliæ & Germaniæ Concilium
 directa, in qua Sententiam contra For- Pontigo-
 mosum Episcopum, Gregorium Nomen- nense.

clatorem, ceterosque conscios editam ep. 319. p.
 significabat, atque Episcopos ad eam 292. n. 18.
 promulgandam & in omnibus Diœcesi-
 bus effectui dandam hortabatur. In ea-
 dem Sessione Imperatori dona a Ponti-
 fice missa, inter quæ præcipua erant Sce-
 ptrum, & Baculus aureus, atque Impe-
 ratrici panni pretiosi, armillæque gem-
 marum fulgore coruscantes traditæ sunt.

Sessio septima, decima quarta Julii,
 celebrata. Misit Imperator Legatos
 Pontificios, qui Episcopos acriter objur-
 garent, quod die præterita jussu Impe-
 ratoris vocati non venissent; sed post-
 quam Episcopi manifeste probassent,
 quod secundum Canones egissent, Le-
 gati lenius loqui cœpere. Tum Joan-
 ne Tuscanensi, cum iterum jussu Impe-
 ratoris Epistola de Primatu Ansegisi re-
 citata fuisset, responsum ab Episcopis
 petente, singuli Archiepiscopi dixerunt;
 unam omnibus constare sententiam, se-
 que Pontificis Decretis obsecuturos se-
 cundum illam normam, qua Antecesso-
 res sui ipsius Antecessoribus obediissent.
 Atque, Imperatore absente, hoc respon-
 sum mitius quam in Sessione prima su-
 scepiunt.

Sæculum IX. scepum. Iterum agitata est quæstio de
 A. C. 876. Presbyteris ad Legatos Pontificios con-
 fugientibus, & tandem lectus Libellus a
 Frotario Archiepiscopo Burdegalensi ob-
 latus, in quo postulabat, ut Sedem Bi-
 turicensem adire permetteretur, cum ei
 in sua Civitate ob incurfus Paganorum
 (nempe Normannorum) commorari non
 liceret. Et tunc quidem Episcopi una-
 nimi voce hanc petitionem rejecerunt,
 sed nihilominus sequente tempore Fro-
 tarius Sedem Bituricensem obtinuit.

Episcopi, jubentibus Legatis, ad oct-
 avam & ultimam Sessionem, decima
 sexta Julii, mane congregati. Impera-
 tor quoque in Concilium ad Nonam se-
 contulit, vestitus & coronatus Græco-
 rum more; ad eum nempe modum quo
 Imperatores Constantinopolitani in num-
 mis aut in Manuscriptis ornati con-
 spiciuntur. Annalium Fuldensium Au-
 ctor perhibet, Carolo cultum corporis,
 postquam ex Italia rediisset, fuisse Dal-
 maticam longam, Zonam usque ad ta-
 los dependentem, & velamen sericum
 cum corona superposita in capite, isto
 habitu diebus Dominicis & Festis ad Ec-
 clesiam processisse, & spreto veterum Re-
 gum Francorum amictu molles Græco-
 rum vestes amasse. (*)

v. Gang.
 fam. Byz. p.
 139. Ann.
 Fuld. 876.

(*) Sæpius levis ingenii notæ in Carolo
 Calvo

Hoc igitur vestitu Carolus in Conci-
 lium venit, deductus a Legatis, Roma-
 no habitu incedentibus, Episcopis in ve-
 ste Ecclesiastica adstantibus. Postquam
 Leo Episcopus preces recitasset, Joannes
 Episcopus Aretinus alter Legatus legit
 Scriptum ratione & auctoritate destitu-
 tum; ut loquuntur Annales S. Bertini,
 qui vel Hincmari calamo vel jussu con-
 scripti sunt. *Postea vero, ut iidem An-
 nales referunt, Odo Episcopus Bellova-
 censis legit quosdam Articulos, a Legatis,
 ab Ansegiso & ipso Odone dictatos, nun-
 quam communicatos Concilio, contradi-
 ctionem implicantes, nec auctoritate suf-
 fultos, nec rationi consentaneos. Unde
 in hoc loco inserti non sunt.* Quæstio
 de Primatu Ansegisi tertio in medium
 allata; sed nihilominus, postquam Im-
 perator & Legati contra Episcopos mul-
 tum

A. C. 876.

Calvo deprehensæ. Ceterum, necesse est ipsum
 existimasse, cum a Summo Pontifice Imperator
 coronaretur, non Occidentis modo sed etiam
 Orientis Imperium sibi conferri, seque de jure
 Imperatorem Græcorum esse; nisi enim hoc pu-
 tasse dicatur, non apparet, quomodo, post ac-
 ceptum Imperium, Principi in Francia nato &
 educato in mentem venire potuisset, ut inter
 Missæ Solemnia habitu Græcorum comptus
 conspici vellet.

Hist. Eccles. Tom. XII.

Oo

Sæculum IX. tum conquesti essent, Ansegisus nihil amplius in hac ultima Sessione quam prima die impetravit. Nihil immutatum, & exinde quidem Archiepiscopus Senonensis Titulo Primatis in Gallis & Germania gaudet, sed nulla annexa est Jurisdictione. Tum Petrus Episcopus Fori Sempronii & Joannes Tuscanensis ad Imperatoris Palatium se conferunt, & Imperatricem Richildem coronam in capite gestantem in Concilium inducunt. Illa apud Imperatorem stante, omnes consurgunt, & Leo Gabiensis atque Joannes Tuscanensis, Papæ, Imperatori, Imperatrici, ceterisque, ut consuetudo ferrebat, acclamant. Leo vero Legatus ultimas preces peregit. Hic fuit Concilii istius exitus.

§. XXXV.

Articuli rejeçti.

to. 9. p. 290. Articuli, quorum Scriptor Annalium Bertinianorum mentionem facit, & tantopere contemnit, novem sequentes fuisse creduntur, qui in aliis Exemplaribus, apposita die decima sexta Julii, Sessione ultima, anno octingentesimo septuagesimo sexto occurrunt. In his Articulis legitur: *Ludovico Imperatore fati sumo, Joannes Papa Regem Carolum, missis ad eum Gaderico Episcopo Velitrensi, Formoso Portuensi, & Joanne Aretino*